

"Tekel'i biz,hem devlete g
lir getiren bir "monopol" ol
rak değerdendirik hem de ge
niş istidam kapasitesi dola
yısıyla (125 bini bulmaktadır)
işsizlik problemine çare ge
tiren önemli bir teşekkül ol
rak gördük " diyen faşist Sa
zak böylece 125 bin faşiste

KURTULUŞ

KENDİNE BİZ TÜRKİYE'DE İŞÇİ SINIFININ TEK TEMSİLCİSİYİZ DİYENLER DÜN BULUNDUKLARI YERLERE TEPEDED BURJUVA POLİTİKACILIĞI YÖNTEMLERİYLE YERLEŞİRKEN VE BU DURUMLARIYLA BURUNLARINDAN KIL ALDIRMAYANLAR GEREK TUTARSIZLIKLARI GEREKSE O YÖNTEMLER SÖZ KONUSU OLUNCA ONLARDAN DA ÜSTAD KİŞİLER TARAFINDAN ALAŞAĞI EDİLDİLER.

DİSK 6. KONGRESİ YAPILDI

22 Aralık tarihinde başlayarak 6 gün süren DİSK 6. Kongresi bitti. Kongre sonunda "İlerlemeciler" denen klik DİSK yönetiminden tasfiye oldu. Kuruluşundan beri Genel Başkan olan Türkler'den de seçilmedi.

DİSK yönetimindeki çatışma bir süredir bütün yoğunluğu ile sürüyordu. Yönetimdeki iki kanat CHP'liler ve "İlerlemeciler" karşılıklı birbirlerini suçluyorlardı. DİSK'te bu güne kadar anlaşmış olan bu iki sınıf uzlaşması takım niye çatışıyorlardı? Görünürdeki neden "İlerlemecilerin" Kemal Türkler'in ağızından yaptıkları UDC çağrısıydı. asıl neden bu muydu? Bu soruya cevap verebilmek için önce bu iki siyasetin hangi şartlar altında neden bir araya geldiklerini incelemek gerekiyor.

"İlerlemeciler" ve CHP'liler DİSK'te 5 inci kongreden sonra bir araya geldiler. Aralarında sola karşı ittifak kurdular.

Bu ittifaka giren CHP'nin hedefi DİSK'in ele geçirilmesiydi. Aynı zamanda Türk-İş'te de etkinliğini arttırmaya çalışan CHP, Batı Avrupa'nın sosyal-demokrat partileri gibi, sendikalara dayalı bir parti haline gelmeye çalışıyordu. Giderek DİSK'i le

ANCAK DURUMLARI TEHLİKEYE DÜŞÜNCE İŞÇİ SINIFI ADINA AHKAM KESENLER BİRAZ MÜTEVAZİ OLMAYA BAŞLADILAR. GÖNÜL İSTER Kİ BUNDAN BÖYLE BU DURUMDAN GEREKLİ DERSİ ÇIKARIRLAR. SOSYALİZM KİMSİNİN TEKKE TEKESİNİN MÜLKÜ GİBİ KULLANABİLECEĞİ BİR META DEĞİLDİR.

Türk-İş'i daha da birbirlerine yaklaştıracak ve böylece Türkiye'deki işçi sınıfı hareketini denetim altına alacaktı. CHP'nin hesabı buydu. DİSK'i teslim almak.

Öte yandan başlangıçta CHP'nin DİSK içindeki gücü sınırlıydı bu nedenle de DİSK'te hakim olabilmek için birileriyle ittifak yapmalıydı.

"İlerlemeciler" de benzer bir başka hesabın peşindeydiler. Onlarda gene Batı Avrupa'daki "İşçi sınıfı partileri" gibi sırtlarını sendikalara dayamak istiyorlardı. Tek başlarına DİSK'e egemen olamazlardı. Bu nedenle de birileriyle ittifak yapmalıydılar.

İşte iki tarafında bu ihtiyaçları ve durumları sonucu CHP - "İlerleme" ittifakı kuruldu.

Kendileri dışındaki tüm unsurların harcanması döneminde ittifak isledi. CHP, yeni katımlarla birleşmelerle DİSK içindeki gücünü arttırdı. "İlerlemeciler" de DİSK'i babalarının çiftliği gibi kullandılar. Önce İbrahim Gülcelle, onun ölümünden sonra da Mehmet Ertürk'ün Genel Sekreterliğinden yararlanarak DİSK'in profesyonel kadrolarını ele geçirdiler.

Ne var ki, "İlerlemeciler" ilerlemeye dursunlar CHP kısa zamanda güçlendi. OLEYİS ve GENEL-İŞ'in katılması diğer sendikaların CHP'li sendikalar içinde eritilmesi CHP'yi DİSK içindeki en büyük güç haline getirdi. İşte, ittifakta bundan sonra bozuldu.

İttifakın bozulmasının görünürdeki nedeni olan UDC bir bakımda bar dağı tasarıma damla oldu. DİSK içindeki "İlerlemeci"ler dışındaki sol esas olarak anti-faşist cepheye karşı değildi, ama, UDC önerisi, TKP'nin programından farklılaşmış sınıf işbirlikçisi bir öneriydi. CHP'liler için ise durum daha farklıydı. Onlar, aynı dönemde Ecevit'in MC'ye karşı başlattığı 'cephelere hayır' anlayışı içindeydiler.

Profesyonel kadroların, özellikle de basın-yayın ve eğitim dairelerindeki etkinlikleri ile de böyle bir görüntü yaratıldı ki DİSK sanki basından tırnağına, Genel Başkanından tüm üye işçilerine kadar "İlerlemeci" idi. DİSK'in tüm yayın organları, tüm eğitimci "İlerlemeci"lerin sınıf uzlaşmacısı ideolojilerini anlatıyordu. DİSK'in yayınları ağızdan açığa İGD'nin, İKD'nin propagandaını yapıyor, bu örgütleri DİSK işçileri arasında yaymaya çalışıyorlardı. İGD, İKD ise DİSK yayınlarından aldıkları güçle, kendi siyasi çizgilerinin işçi sınıfına egemen olduğunu anlatarak "işçi" top lamaya çalışıyorlardı.

Bütün bu sürecin sonunda öyle bir durum ortaya çıktı ki, bir avuç İGD'li profesyonel kadro DİSK'in başına geçti ve DİSK eğitimci "İlerleme" gibi bir durum ortaya çıktı.

DİSK KONGRESİNE VE BU KONGRE SONUÇLARINA BU PERSPEKTİFLE BAKMAK GEREKİR. DİSK'DE BUNDAN BÖYLE PROLETER DEVRİMCİ HAREKETİN BİRLİĞİNE YÖNELİK HER TÜRLÜ ÇABA DESTEKLENMELİ BU ÇABALARA YÖNELİK ENGELLEREDE KARŞI ÇIKILMALIDIR.

"İlerleme"nin DİSK içindeki bu ilerlemesi döneminde, ittifakın ve de "İlerlemeci"lerin sınıf işbirlikçisi ideolojileri nedeniyle DİSK, kaçınsız şartsız CHP'yi desteklemeye bağladı.

Beklenti ve gelişip güçlenme döneminde CHP'nin DİSK içindeki ortağı "İlerleme"den daha fazlasında beklediği yoktu.

UDC'ye evet", "UDC'ye hayır" diye başlayan çatışmanın yönü kısa zamanda değişti. Karşılıklı suçlamalar başladı. Para mesele iddiaları, DİSK-KENT, Politika Gazetesi CHP'lilerin suçlama konularıydı, işçilerin toplu sözleşmelerde satılması ise "İlerlemeci"lerin suçlamasıydı. Ve bu suçlamalar Kongre'de "faşist" suçlamasına kadar vardı. "İlerlemeci"ler Mehmet Kılınç'a "faşist" diye bağırdılar. Bağırdılar ama yıllarca birlikte DİSK'i yönetirken, Kimya-İş Sendikası'nafaşist Mehmet Kılınç'a teslim ederken akilları neredeydi. İşte sınıf işbirlikçiliğinin yapısı budur.

DİSK Kongresinin tüzük değişikliği yapması tüm solun beklentileri arasındaydı. Tüzüğün anti-demokratik maddeleri değiştirilmeliydi.

Tüzük değişikliği olmamasına rağmen, "İlerlemeci"lerin yönetimden temizlenmesi bir anlamda olumluluk taşımaktadır. Bu güne kadar örgütü kendi tekelileri haline getiren "İlerlemeci"lerden DİSK kurtulmuştur. Aynı tavır CHP'lilerde gösterebilirler. Bu devrimcileri şaşırtmamalıdır. Devrimciler, DİSK'te işçi sınıfının görüşlerini egemen olması yolunda çaba göstermelidirler.

GERÇEK

HALKIN KURTULUŞU ANCAK KENDİ İKTİDARIYLA SAĞLANABİLİR.

1973 seçimlerinden sonra uzun bir hükümet bu nalımı oldu ve nihayet CHP-MSP koalisyonu kuruldu. Ancak, bu hükümet 7.5 ay yasadiktan sonra zorunlu sonuca ulaşamadı ve çöktü. Yerine 2.MC hükümeti kuruldu. O dönemin ayağına faşist saldırıları içinde 5 Haziran'da genel seçimlere gidildi. 5 Haziran seçimlerinde hiç bir parti tek başına iktidara olabilecek çoğunluğu sağlayamadı. Sonuç 2.MC'nin kurulması oldu. 6 ayı bulmayan bir zaman sonunda krizler, cinayetler, çalkantılar içinde 2. MC hükümeti de düştü.

Biz bu konunun "hamuslu adamlar", "kumar borcu olamayanlar", "memleketi düşünenler" veya Ecevit'in aniden İstanbul'a gidip bir motelde AP'li lerle yaptığı pazarlıklar, Koçların, Sabancıların para vermeleri, mebus pazarları gibi yönler üzerinde durmayacağız. Bu gibi olaylar kapitallist sistemde veburjuva parlamenterleri için olağan şeylerdir.

Türkiye'nin ekonomik ve siyasi krizlerinin temeli, Dünya emperyalist sisteminde baş gösteren krizlere ve Türkiye toplumunun sosyal uyanışına dayanır. Türkiye, ekonomisinden politikasına kadar emperyalizme göre şekillenen, çarpık bir kapitalizmin geliştirdiği bir ülkedir. Önemli hiç bir konuda kendi kendine karar veremez durumda olması emperyalist-kapitalist sistemin içinde düştüğü krizden en hızlı ve doğrudan bir şekilde etkilenmesini sağlamaktadır ülkemizin. Bu nedenle ülkemiz gibi geri bırakılmış ülkelerin krizlerinden çıkabilmeleri için alacakları tedbirler ancak emperyalizmin mücadele ettiği kadar olabilmektedir. Bu durum oligarşinin hangi kanadı iktidara gelirse gelsin değişmeyecektir. Onun için CHP'nin başında bulunduğu bir hükümetin kurulmasıyla bu durumun değişeceğini ummak sadece boş bir hayaldir. O halde 2.MC'nin gitmesinden sonra kurulacak CHP hükümeti ne gibi değişiklikler getirebilir. Bunlar emperyalizme ve yerli ortaklarına ters düşen tedbirler olabilir mi? Bu soruları sınıfsal açıdan yanıtlarsak, 2.MC'nin günün nedenlerinde, kurulacak yeni hükümetin neler yapabileceğini de doğru bir biçimde kayayabiliriz.

MSP'sizbir hükümet talebi daha 5 Haziran'da Ecevit'e hükümet kurma görevi verilirken belirlenmişti. O günlerde oligarşi MSP'siz bir hükümet istediğini belirtiyordu. Korutürk Ecevit'e başbakanlık görevini verirken eline tutuşturduğu bir mektupla hükümeti MSP'siz kurması gerektiğini de belirtiyordu. Ecevit'in de istemi zaten buydu. Ama Cumhurbaşkanı perçinliyordu genele. Bu nedenle yapılmıyordu? MSP neden istenmiyordu? Bu soruya doğru cevap verebilmek için MSP'nin sınıf yapısına bakmak gerekiyor.

MSP, tekelleşemeyen Anadolu'nun orta-burjuvazisinin temsilcisidir. Esas gelişmiş oligarşinin içinde yer alan toprak ağaları değil, oligarşinin hakim kanadı tekeli burjuvaziydiler. MSP orta-burjuvaziye tekellere karşı kurmaya, geliştirmeye çalışmaktadır. Halbuki emperyalizm ve daha çok yerli tekeli burjuvazinin ve feodalizm öncesi sınıf ve tabakaların tasfiye edilmesidir. Bugün ki durumda ise tekellerin acil meselesi toprak ağalarının çok orta-burjuvazinin tasfiyesidir. MSP'nin iktidardan tasfiyesidir.

MSP'nin tekelcilerin arzuları dışında yaptığı yatırımların durdurulmasıdır. Zira MSP emperyalizmin ve tekelilerin dışında "milli sanayi" ve gibi sloganlar arkasında tekelilerin beklentileri kredileri, sermayeleri sonu belli olmayan a lanlara yatırmaktadır. ve MSP'nin bütün bu tavırları "Vehbi Koç'lara, Sabancı'lara pek hoş gelme"

mektedir. Vehbi Koç bir toplantıdaki konuşmasında: "Bar boğazlardan kırılına kadar yalnızca eldeki yatırımları bitirilmeli, enerji dışında yeni yatırım yapılmamalıdır."

Teşci zaman için sosyal meskenler dışında başka mesken yapımına izin verilmemelidir. "dedi kaçakçılığa ve vergi kaçakçılığına da çok ağır müeyyideler getirilmesini isteyen Koç, bu önerilerin çoğunda MSP ile çatışmaktadır. Kısacası tüm bunlardan dolayı Türkiye tekelci burjuvazisine ve ekonomik kurtulma çarelerine karşı MSP ters düşmektedir. Bu nedenle de oligarşi MSP'siz bir hükümet formülü aramaktadır.

CHP-MSP koalisyonunun istifa etmesi, 1.MC'nin kurulması, erken seçim ve ardından son olarak da 2. MC'nin düşürülmesinin temeli dünya emperyalist sisteminin bunların Türkiye'de edene en şiddetli bir biçimde yansıyıp olmasındır. Ancak kısmen de olsa alınacak tedbirlerle uyum sağlamayan koalisyonlar bu hükümetlerin ömürlerini daha da kısaltıyor ve ülkedeki istikrarsızlığı da ha da arttırıyor.

1. ve 2. MC'nin bünyesinde, adeta devleti parselleyip ellerine geçirdikleri alanlarda yaptıklarıyla kendilerini kabulendirmeye yarısı, hem aralarındaki istikrarsızlığı, hem de ülkedeki istikrarsızlığı bir kat daha hızlandırmıştır. Budurum sebsiz değildir. Sağın merkez partisi AP, kendi sağındaki partilerin asıl demagoji aracı olan "milliyetçilik" ve anti-komünizm motifini onlardan çok savunur görünüyor ve onun üstünde koalisyon kuruyor. Aynı hükümete yer alan sağ partiler, yeterince AP'yi eleştirir bütün bu olumsuzlukların sorumlusunun AP olduğunu sağ seçmenlere anlatamıyorlar. Yeterince ideolojik ayrıma yapılamayacağı MHP ve MSP bütün güçlerini ellerine geçirdikleri bakanlıklar kanalıyla seçmene kendilerini kabul ettirecek işler yapmaya harcıyorlar.

1973 seçimlerinden sonra CHP, sol yanları yontularak günümüzde kadar gelmiştir. Şimdi artık oligarşinin büyük bir kesiminin tercihi niteliğini kazanmıştır. En büyük iki tekelci, Koç ve Sabancı CHP-AP koalisyonunu kesin önerirken, bazılarında, örneğin İbrahim Bodur: "Bu anda CHP-AP koalisyonu kurmak katliyen doğur değildir. Bağımsızların da desteği ile ucuna da olsa önce CHP iktidarı olmalıdır. Bu iktidarı döneminde CHP'nin sivri uçları yontulacaktır. Sonra AP-CHP koalisyonu düşündürebilir." diyor. Akraka Bodur sunu söylüyor; CHP'nin hala yontulması gereken sivri uçları var, CHP şimdilik henüz en düşebilecek bir hükümet kursun ki, sivri uçlarını yontsun. Ondan sonra biz uzun vadeli AP-CHP güçlü koalisyonunu düşünelim.

Tüm bunlar dikkate alınınca, yeni hükümetin MSP ve MHP dışında aranacağı güçlü ihtimaldir. Ancak, yeni hükümetin kısa vadede kurulacağı da biraz şüpheli. Bir yandan Bağımsızlar pazarlıklar sürerken, bir yandan da AP-CHP koalisyonunun olgunlaşmasına çalışılacak. Şimdilik çok az ihtimal olmasına rağmen, Demirel bile gidebilir bu oyunda. Fakat mutlaka CHP'nin başında bulunacağı bir hükümet kurulacaktır. Ya bağımsızların desteği ile CHP azınlık hükümeti, veya az ihtimal de olsa AP-CHP koalisyonu.

Hükümet hangi biçimde kurulsun kurulsun, emperyalizm ve yerli ortakları tekelci burjuvazinin çıkarları doğrultusunda kapitalizm öncesi üretim ilişkilerine belli oranda vuracaktır. Başızın devlet kurumlarına yerleşmesini, faşist cinayetve saldırıların azınlaşmasını kısmen frenleyecektir istikrar sağlama adına sosyalist hareketlere her türlü demagoji ile saldıracaktır.

Ülkede kısmen istikrar sağlanarak, iç ekonomik tedbirler ve kredilerle iflasın esikine gir -miş ekonomiyi biraz olsun rahatlatılacak. Bunları isteyen millet vekilleri AP'de de vardır. Ecevit'in çağırısı yaptığı bundur.

CHP ve kuracağı hükümet, sosyal-uyanışı ve halk hareketlerinin netrolize edilmesine elinden geldiği kadar çalışacağı ve salla kendirasınakese -sin duvar öreceği açıktır.

HAFTANIN OLAYLARI

OLIGARŞİNİN YENİ HÜKÜMET OYUNLARI

Geçtiğimiz günlerin en önemli olayı şüphesiz 11 Aralık vekilinin istifası ile başlayan ve 31 Aralık günü 2. MC hükümetinin düşmesi ile yeni bir aşamaya varan hükümet olayıdır.

31 Aralık günü CHP'nin verdiği gensoru önergesinin oylamasında 2. MC hükümeti CHP, CGP, DP ve 12 bağımsızın toplam 228 oyu ile düştü. Bağımsızlardan Zilan (önceki CHP hükümetinde bakan) dıve AP'den ayrılan Cemalettin İrkaa oylamasına katılmadı.

AP'den istifa edenler üzerine dört bir yandan çeşitli tahminler yapıldı, fikirler öne sürüldü. MC'ciler önce istifa edenlerin hükümete karşı olmadıklarını, hatta geri dönmeyeceklerini iddia ettiler. Ama 9 istifaçı milletvekili -nin 1 bağımsızda aralarına alarak yayınladıkları bildiri bu türden iddiaları, söylentileri durdurdu. Bu bildirinin yayınlanmasından bir gün sonra 2 milletvekili daha istifa etti.

İstifa eden milletvekilleri ne istemektedirler? Bildirilerinde başlıca 3. nokta dikkati çekmekte: Birincisi, bunlar MSP'ye daha doğrusu MSP'li bir hükümete karşıdır. Bu aynı zamanda işbirlikçi tekelcilerinde günümüzdeki en acil taleplerinden biridir. İkinci olarak Demirel'e karşıdır. Bu karşı oluşun temeli ise, Demirel'in her ne olursa olsun hükümete kalma anlayışına karşı olmalarıdır. Üçüncü olarak da "güçlü" bir hükümet istemektedirler. Böyle bir hükümet ise AP-CHP koalisyonudur.

AP-CHP koalisyonu uzun zamandır oligarşinin gündeminde -dir. Oligarşinin bu koalisyon önerisinin temelinde esas olarak istifa eden milletvekillerinin anlayışı ile çatışmaktadır. Bir Oligarşi de MHP'siz bir hükümet istemektedir. "güçlü bir hükümet" istemektedir.

AP-CHP koalisyonu MSP'siz gerçekleştirilecek tek ihtimaldir. CHP'nin AP, MHP ve MSP'siz azınlık hükümeti girişimi tutmamıştır. Bugünkü şartlar altında ise CHP-MHP hükümeti kurulamaz. AP'de MSP veya CHP ile birleşmeden hükümet olamaz. Bu durumda geride kalan tek ihtimal AP-CHP koalisyonudur.

Oligarşi uzun bir zamandır bu talebini ısrarla ortaya getirmektedir. Oligarşinin önde gelen temsilcileri bu taleplerini defalarca belirtmişlerdir. Sabancılar, Koçlar, ve diğerleri tekrar tekrar AP-CHP koalisyonuna istediklerini söylediler. AP içinde AP-CHP koalisyonuna yandaş olanlar istifa edenlerin sayısından çok daha fazladır. Ama genel başkan, Demirel, CHP ile koalisyonu karşıdır. İşte Oligarşinin yeni tezgahı bütün bu durumun üzerine inşa oluyor.

Mademki AP-CHP koalisyonu olmuyor, öyleyse AP'den bir grup koparılır ve CHP ile birlikte hükümeti oluşturulması sağlanır, yani CHP-küçük AP koalisyonu kurulur. Aynı zamanda uyulanabilecek bir başka gelişme ise AP içindeki tasfiyedir. AP içinde CHP ile koalisyonu karşı olan düşüncelerin edilebilir. Bunun için illede Demirel'in genel başkanlıktan düşürülmesi de gerekmez. Tasfiye edilecek olan, anlayıştır.

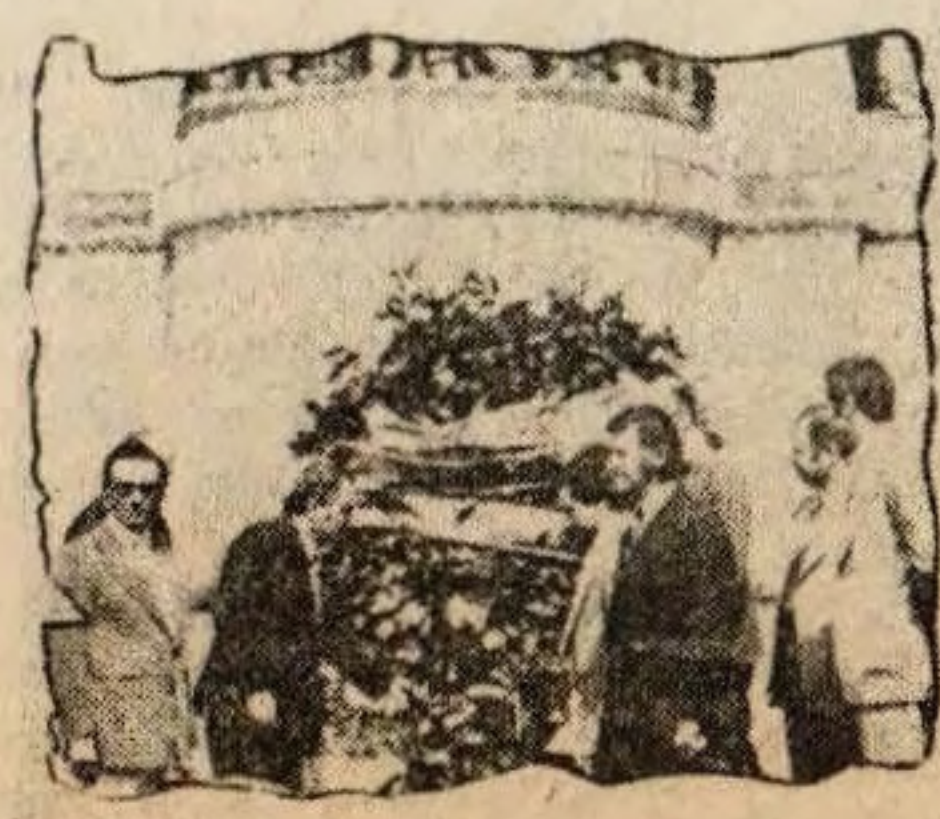
Bütün bu gelişmeler içinde tezgahlanan bir başka oyun ise CHP-MHP yakınlaşmasıdır. MHP gün be gün düzenli tüm yayınlarına tanınmaktadır. 5 Haziran seçimlerinde "hesap soracağı" diye giren CHP, 5 Haziran'dan sonra MHP ile hükümet kuruluşu konusunda konuşmayan CHP giderek MHP'yi tanıdı. 100'lerce devrimcinin katili, yüzlerce provakasyonun düzenleyicisi faşist MHP, kendisine oy veren milyonlarca anti-fa -şiste rağmen CHP tarafından tanındı. Bugün Ecevit MHP ile görüşmeyi kabul etmektedir. Oligarşinin "ilerici" basını MHP'yi ve Türkiye'yi kabul etmektedir. Bu gelişecek olan süreçtir. Oligarşi CHP ile MHP'nin yakınlaşmasını ve hatta uzak olmayan bir günle birlikte hükümet olabilmelerini görürken, Mutemet partiler arasında kan davası olmamalıdır.

Ancak bu gelişmeye CHP'deki demokratların boyun eğmesi sessiz kalması beklenmez. Sosyalistlere düşen görevde CHP içindeki bu demokrat, gerçek anti-faşist unsurları desteklemek olmalıdır. Ama görevimiz bununla da sınırlı değildir.

Bize düşen görev CHP'nin en geniş yayınlarını aktif anti faşist mücadelede sokmaktır. Bugünkü koşullarda işi görevimiz oligarşinin oyunlarını ve CHP'nin bu oyunlara nasıl alet edildiğini yayınlarla anlatmaktır. Ecevit'in tekelcilerle görüşmelerini, CHP-MHP yakınlaşmasını, oligarşinin emellerini ve mobus pazarlarını teşhir etmeliyiz.

En geniş yayınların faşizme karşı omuza omuza aktif mücadelelerinin zorunluluğu ise her geçen gün daha da artıyor. Faşistler, hükümetten gitmeden telafi içinde saldırı üstüne saldırı düzenliyorlar. Her gün 2-3 devrimci katlediliyor. Devrimciler kaçırılıyor, kurşuna diziliyor. Halkın buluşma, toplantıya yeri olan kahvehanelere bombalar konuluyor, katliamlar yapılıyor. Kısacası faşistler kan döküyor.

CHP iktidarı halinde faşizm daha da saldırganlaşacaktır. Ve daha önemlisi toplumsal muhalefetin önüne geçmeye çalışacaktır. Sosyalistler bu durumda, azınlıca faşist saldırılara karşı ortak, aktif bir mücadele yürütmelidir. Geniş yayınları anti-faşist mücadelenin aktif satırına çekilmelidir.

Bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir.

Baskı ve zulümü durdurabilmek için bilmek ve öğrenmek zorunda yız

Kapitalist ve yarı-feodal sömürü altında ezilen işçi ve emekçi sınıflar için tek kurtuluş yolu siyasi iktidara ele geçirilmesidir. Siyasi iktidarın ele geçirilmesi ise çeşitli mücadele biçimlerinin bir araya gelmesi ile oluşan uzun ve zorlu bir mücadeledir. Bu mücadelede işçi sınıfının ve emekçi halkların en önemli silağı işi işçi sınıfının dünya görüşü olan bilimsel sosyalizmdir.

Sosyalizm, işçi sınıfının tüm dünya olaylarına bilimsel bakış tarzıdır. Sosyalizmin biliminin doğru bir biçimde kavranılması, işçilerin ve emekçilerin siyasi iktidarı ele geçirecekleri devrimci gerçekleştirmelerini mümkün kılar. Ama sosyalizmin biliminin öğrenilmesi tek başına yeterli değildir. Bilimsel sosyalizm, pratik mücadelede işçi ve emekçi sınıfların bir başka deyişle, hayata geçmedikçe, siyasi iktidarın işçi ve emekçi sınıflarına ele geçirilmesi mümkün değildir. Devrimci teori (bilimsel sosyalizm), devrimci mücadelemize (siyasi iktidar mücadelemize) yol göstermelidir.

Ülkemiz gibi, ufak bir azınlığın tüm halkı sömürdüğü bir toplumdur, açıktır ki, tüm eğitim öğretim kurumları bu

İŞÇİNİN EMEKÇİNİN SÖZLÜĞÜ

OLIGARŞİ

Oligarşi çok eski zamanlardan beri kullanılan bir sözcüktür. Seçkin bir azınlığın yönetimi demektir.

Günümüzde birçok "kapitalist-emperyalist ülkede ve geri-bıraktırılmış ülkelerde oligarşik devletler vardır. Bu devletler ufak, seçkin bir azınlığın egemenliği altındaki devletlerdir.

Kapitalist-emperyalist ülkelerde devlet finans oligarşisinin egemenliği altındadır. Geri bıraktırılmış ülkelerde ise oligarşi emperyalizmin işbirlikçisi yerli tekelci burjuvazi ile azınlık feodal karakterli büyük toprak sahiplerinden oluşur.

Ülkemizde de oligarşik bir diktatörlük vardır. Tekelci burjuvazinin büyük toprak sahiplerinin egemen olduğu bir devlettir bu.

ları hakkında bilgi sahibiolmalıyız. Egemen sınıfların bizi öğretmeye çalıştığı, propagandaını yaptığı ideolojilerin gerçek yüzlerini görmeliyiz.

Bütün bunları yapabilmemizin tek yolu ise sosyalizmin bilimini öğrenmektir. Çünkü, ancak, sosyalizmin bilimini, işçi sınıfının ideolojisini öğrendikçimiz takdirde, egemen sınıfların hayasızca yalanlarını, bizi yutturmaya çalıştıkları kendi ideolojilerini açık-se-gök görebiliriz. Egemen sınıfların ideolojilerine karşı mücadele edebiliriz. Ve, en önemlisi ancak işçi sınıfının ideolojisi ile silahladıkçımız takdirde egemen sınıfların iktidarını alaşağı edip, siyasi iktidarı ele geçirebiliriz.

Öte yandan, biz işçiler ve emekçiler yani toplumun en büyük kesimi siyasi iktidara ele geçirilmesiyle birlikte, yani, işçilerin-küçüklerin devrimci demokratik diktatörlüğünün kurulmasıyla birlikte devletin toplumun yönetiminde ele geçireceğiz. Yeni tipde bir devletin, yeni bir toplumun inşası, kendi kendimizin yönetimi bizim yani emekçilerin başarması gereken görevlerdir. Bu görevi yerine getirebilmek için de gene dünya olaylarına doğru bir bakış açımız olmalıdır. Dünya olaylarını derinlemesine bilmeliyiz. Bu da ancak, bilmek öğrenmek mümkündür. Sosyalizmin bilimini kavramakla mümkündür.

Kısacası, önce ülkemizi sonradan yuvaya değiştirebilmek için önce ülkemizde, sonra dünyada sömürülüyor, baskı ve zulüm durdurabilmek için bilmek ve öğrenmek zorundayız.

Egemen sınıflar ve onların, propaganda araçları, birçok kuyuyu içinden çıkılmaz, çarpışık meseleler olarak göstermeye çalışırlar. Birçok meseleyi ancak "bize insanları" anlayarak öğrenebiliriz. Bu söz edildiklerinde gerçeklik payı vardır. Çeşitli bilim alanlarında o bilimin ayrıntılarını öğrenmiş olan insanlar, öğretmenler profesörler o bilim dalında en çok söhbet o - lan insanlardır. Onlar, kendi

komularında diğer insanlardan daha çok bilgiye sahiptirler.

Ama, bu demek değildir ki, işçiler ve emekçiler de çeşitli bilim dalları hakkında bilgileri sahip olamazlar. Bunu söylemek kesinlikle yanlıştır. Biz işçilerde birçok bilim alanında ayrıntılı olmasa da yeterli bekliri bir bilgiye sahip olabiliriz, ve olmalıyız da.

Ayrıca, egemen sınıfların ideolojisini benimsemesi "bilim adamları" da vardır. Bu sözde "bilim adamları"nın yaptıkları, söyledikleri gerçekleri tahfif etmekten, ellerindeki bilimi egemen sınıflar için kullandıktan başka bir şey de değildir. Böylece "bilim adamları"na karşı bilimsel sosyalizmin bilgileri ile silahlamış işçilerin bilgileri top - lum için çok daha önemlidir. Yararlıdır. Çünkü, sınırlı ol - sa, azda olsa egemen sınıfların ideolojisine karşı doğru - yu savunmamızdır.

Bu durumda ortaya çıkan sorudur: Bir yanda, her türlü eğitim öğrenim olanaklarından yoksun işçiler ve emekçiler. Okuyama - mız veya ancak ilkokulu bit - tirebilmiş veya nadiren orta okula veya lisede okuyabil - mis, hangi okula okuması olu - sa olsun kafası emperyaliz - min ve onun işbirlikçileri - nin ideolojisi ile doldurul - ması, biz işçiler ve emekçiler sabahtan akşama kadar bir ma - kinanın başında aynı işi yap - mak zorunda bırakılan, gide - rek tüm varatıcılığını kaybe - den bızler. Ve diğer yanda e - gemen sınıfların ideolojisini "keltiren" bilim yapma - adı altında gerçekleri sap - tıran tahfif eden ve işçi ve emekçi sınıfları uyutmak i - çin çalışanlar. Böylece bir - dümdüze işçiler ve emekçiler dikt elle bilime sarılmış ol - runak, daha çok öğrenmek zor - undadırlar. Ancak böylelikle okuyamamaktan gelen cahilli - ğimizi yenilirdir. Okullarda okutulan, kafamıza sokulmaya çalışılan egemen sınıf ide - olojilerinin yenilirdir. An - cak böylelikle egemen sını - fların ideolojilerine karşı savasabiliriz. Ve dünya ola - ylarına bilimsel bakış; bilin - sel sosyalizmdir.

SINIF UZLAŞMACILIĞI VE SARI SENDİKACILIK MŞM İŞÇİLERİNİ ENGELLEYEMEDİ

ZAFER MŞM İŞÇİLERİNİN OLACAKTIR

Türkiye'deki vınc yapan fabrikaların en büyüğü olan Mansur Şahin Makina Sanayinin işçileri Tüm Dökmüş İş Sendikası saflarında birleşti.

Mansur Şahin Makina Sanayi Sarıyer Büyükdere'de ve Oto Sanayi'de olmak üzere iki iş yerinde kuruludur. 120 civarında işçi çalıştıran işletme senelerden beri, sarı sendika Metal İş'in kışkacı i - gerisinde idi. Geçtiğimiz yaz içerisinde sınıf bilinçli, öncü işçi unsurların başı çekmesiyle işçiler sarı sendikadan çemberini kırdılar. Metal İş'ten istifa eden işçiler DİSK'e bağlı Maden - İş'e üye oldular. İşçilerin yoğun baskıları sonucu Maden İş MŞM işçilerini üye yaptı. Ancak patron önde gelen 10 işçiyi isten attı ve işçilere Maden İş'ten istifa etme

madeni eşya iş kolunda bugünkü görevimiz MADEN-İŞ'DE ÖRGÜTLENMEKTİR

İşçi sınıfı devrimcilerin, proleter devrimcilerin işi sınıfının sendikal örgütlenmesindeki tavırları her türlü tekkeci grupçu anlayıştan uzak olmalıdır. Proleter devrimci günümüz koşullarında Madeni eşya sanayindeki işçilerin sendikal birliği - ni bu iş kolundaki en büyük sendika olan Maden İş te görürler. Bu iş kolundaki tüm işçilerin Maden İş çatısı altında yer almasını sağlamaya çalışırlar. Ancak Maden İş sendikasının özünde sınıf uzlaşmacı siyasetinden kaynaklanan, işyerini küçük, göçüstler hakim vs. gibi tavırlarla Maden İş çatısı altında almadıkları hallerde devrimci küçük sendikalara götürürler.

Proleter devrimcilerin tavrı bir yandan işçilerin Maden İş saflarında örgütlenmesine yardımcı olmak, önderlik etmek, diğer yandan da Maden İş'in başına çöreklenen sınıf uzlaşmacı sendikacılara karşı devrimci mücadele yürütmektir. Ancak bu politikanın başarıya ulaşması Madeni eşya sanayinde çalışan işçilerin kendi öz sendikalarının sahibi yapacaktır.

çekte böyle bir işyeri olmadı. anlaşıncı bir kere daha yenik düştü. Büyükdere'de çalışan işçilerle yeni fabrika üretime geçinceye kadar ücretlerini ödemeyi kabul eden bir anlaşma yapmak zorunda kaldı.

Maden-İş'in kendilerine sahip çıkmadığını gören MŞM işçileri toplu halde notere giderek istifa ettiriler ve Tüm Dökmüş İş'e üye oldular. Maden İş işçilerin bu tavırlarını önce olumlu buldu, hatta bir organizatör "en iyisini yaptınız ben de o zaman sizin gibi davranırdım." dedi. Ancak daha sonra anlaşıldı ki Maden İş'in işçileri de

GÜNEŞ'TE GREV

Madeni eşya sanayindeki devrimci sendika Tüm Dökmüş İş'in örgütlenmesi altında Ayvasaray'daki GÜNEŞ SANAYİ işçileri 1977 yılının sonunda greve çıktılar.

Uzun bir süreden beri GÜNEŞ işyerinde örgütlenme çalışmaları yapan sendikayı patron tüm uğraşlarına rağmen işyerinden çıkıp atamadı. Ne isten atılamaz, ne tehditler, ne de vaadler işçilerin Tüm Dökmüş İş sendikası - dan kopartamadı.

El feneri ve tığ başta olmak üzere çeşitli madeni eşyalar yapan Güneş Sanayi oldukça kârlı bir işletmedir. İşçilerin çoğu düşük ücretlerle çalışmakta ve patron büyük kârlar sağlamaktadır. Tüm Dökmüş İş sendikası ile ilişkisi geçen işçi arkadaşları diğer arkadaşlarıyla da sendika içerisinde örgütlen - diler. Patron bunun üzerine sendikalaşma hareketinin başını çeken işçiyi işten attı. Fakat işçiler sendikalaşma hareketini sürdürdüler, bir süre sonra işçilerin kararlı tavrı karşısında sendika ile toplu sözleşme görüşmesine başla - mak zorunda kaldı. Ancak işçilere veremeyi kabul etti - ği haklar başta son derece kısıtlı idi. Sendika işçilerin barışın tesis ettiğini hak

NURSAN İŞÇİLERİNE MADEN-İŞ SAHİP ÇIKMALIDIR

NURSAN, Renault ve Estag'ın yan sanayi durumunda bir fabrika. 200-250 işçi çalışıyor. Sahiplerinden birisi Fransız. Nursan'da DİSK'e bağlı Maden-İş sendikası örgütlenmiş. Fakat, sorunlarının halledilmesi ve işten atılma - ların önüne geçilmesi için sendikalarına giden işçiler her defasında boş nutuklar dinlediler. Maden-İş'in sorunlarına ilgisiz kaldığını gö - ren işçilerin giderek güven - leri sarsıldı. Bu hoşnutsuz - luğu değerlendirmeye çalışan başka sendikalar fabrika içinde çalışmaya başladılar.

Patron önce sendika sendika kurmayla çalıştı, olmayınca MİSK'e bağlı Tek Maden-İş den 4-5 kişiyi fabrikaya sok - tu. Bunlar fabrika içinde Maden-İş'in bugüne kadar yap - tığı hataları ve işçilerle ilgisizliğini kullanarak işçileri faşist Tek-Maden-İş'e üye olmaya zorladılar. Diren - menler dövdü. Yeni alınan işçileri faşist sendikaya ü - ye yaptılar. İşçiler DİSK'i

katatıklarını söyleyip di - rendiler. Dirençle geçen iş - lere Maden-İş "sorumluluk ka - bül etmek" diyerek çalışma - rını sürdürdü. Yeni alınan işçilerin karşısında temsil - cileri ve haklarının savun -

dev.say.5 süt.2'de

BOYOK ŞEHİRLERDE PAREKENDE FİYAT ARTIŞLARI (% OLARAK)

İLLER	BÜTÜN MC DÖNEMİNDE	SON BİR YILDA
ANKARA	78,8	43,8
İSTANBUL	83,0	42,7
İZMİR	81,8	42,6
ADANA	84,2	48,7
ANTALYA	68,5	41,6
BURSA	82,9	35,0
DIYARBAKIR	80,2	34,0
ERZURUM	71,9	38,5
ESKİŞEHİR	83,5	44,9
ORDU	85,6	46,0
SAMSUN	81,9	43,6

Daha önceki asgari ücret tesbitlerinde çalışan işçilerin sadece kendisinin besleyeceği kural olarak kabul edilirdi ve asgari ücret üzerine pazar

MC DÖNEMİNDEKİ FİYAT ARTIŞ - LARI..

Ürünün adı:	1975 Nisan	1977 Aralık
Ekme (tonnel)	125 kuruş	250 kuruş
Bugday-Un (kg.)	522 kuruş	700 kuruş
Koyun eti (kg.)	24 lira	80 lira
Yemlik yağ (kg.)	12,40 lira	27 lira
Zeytinyağı (kg.)	18 lira	35 lira
Süt (kg.)	467 kuruş	10 lira
Zeytin (kg.)	14,50 lira	48 lira
Peraz peynir (kg.)	20 lira	50 lira
Yoğurt	820 kuruş	15 lira
Kahve	35 lira	325 lira
Çay	35 lira	90 lira
Sabun (kg.)	11,90 lira	24 lira
Bütangaz (kg.)	35 lira	110 lira
Ödün (ceksini)	130 lira	470 lira
Elektrik (kw.)	31 kuruş	70 kuruş
Basma (metres)	10,10 lira	14,85 lira
Ayakkabı	125	350
Batıra algarası	250 lira	400 lira
Rakı	175 kuruş	350 kuruş
Gazyağı (litres)	220 kuruş	400 kuruş
Mektup (yurtici)	100 kuruş	250 kuruş
Defter (yüz sayfa)	850 kuruş	20 lira

dev.say.5 süt.2'de

larda direndi. Patron en so - nunda işçilerin isteklerini kabul eder gördü. Bu ara da da bir kaç eş dost ve ak - rabasını işyerinde çalışan işçiler gibi göstererek böl - ge çalışmaya başvu rdu. Yapı - lan grev oylamasında işyerin - de fiili olarak çalışan 19 işçinin hepsi de greve evet dedi ve grev başladı.

Güneş işçileri patrona kar - şı sürdürdükleri kararlı ta - vırları ile başarıya ulaş - acağıdır. İşveren eninde so - nunda işçilerin isteklerini kabul edecektir.

dev.say.5 süt.2'de

mc. hükümetleri döneminde fiatlar % 86 arttı.

Bir yandan Türkiye halkla - rı üzerinde en kanlı baskı ve terörün uygulanan, diğer yandan faşizmin devleti adım adım iş gal etmesini sağlayan MC hükü - metleri zamlarla hayatı işçiler ve emekçiler için yasan - maz hale soktu.

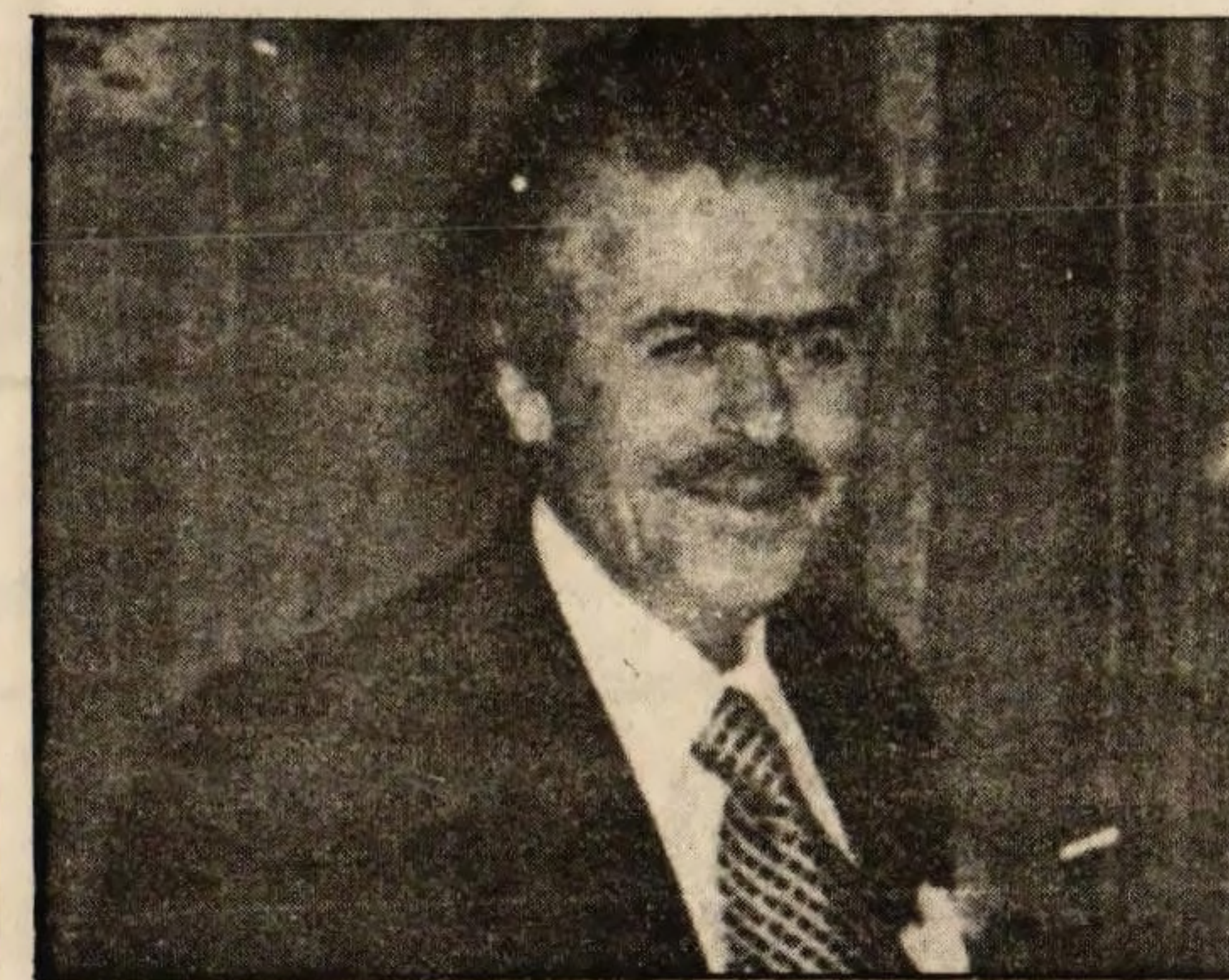
Devlet İstatistik Enstitü - sünün tesbitlerine göre ölkem - izin 41 büyük şehrinde para - mizin satış fiyatları yüzde 69 ile yüzde 86 arasında arttı. Fiat artışları, zamlar, en ge - rekli gıda maddelerinde, lüks tüketim maddelerinde kadar her şeyi kapsamakta. İki yıl önce 125 kuruş olan ekme bugün 300 krs. Zeytinyağı 18 liradan 35 liraya, beyaz peynir 20 lira - dan 50 liraya, elektrik 31 ku - rustan 70 kuruşa, gazyağı 220 kuruştan 400 kuruşa çıktı. 2 yıl önce 175 kuruşa aldığımız 1 paket hafız sigarası bugün 350 kuruş. Bu listeyi daha da uzatmak mümkün. Fiatlardaki artış hep aynı. Kısacası, hayatı özelliikli işçi ve emekçiler i - çin, dar gelirli küçük-eme - klar için yaşamaz oldu. Eme - klere yıllardır hasret o - lan milyonlarca işçi ve e - mekçi bugün yavaş, yavaş se - zeye, çaya, sekere de hasret kalmaya başladı. İşçi-eme - kçiler, yığınlar, yoksulluğun en der - rin köşelerine yuvarlanıyor - lar.

Ev kiraları ates pahası artık. Sadece büyük şehir - lerde değil, en küçük kasabalar da dahi ev kiraları bir işçi, emekçi, memur veya öğretme - nin aylık ücretinin yarısını geçiyor. 2-3 odalı bir ev 2 - 3 bin lira. Suyu, elektriği, tu - valeti olmayan bir gecekodu - dahı 1500-2000 lira. Ve o - lı - garlı işçi ve emekçilere o suyu, elektriği, tuvaleti olma - yan tek gözlük evleri dahi çok görüyor. Polisin, jandarmasın - ın, panzerini, tankını gecekodu - lara sürüyor, yakıyor, yıkıyor.

dev.say.5 süt.3'de

SINIFIMIZIN EKONOMİK ÖRGÜTLERİ SENDİKALARI, UZ - LAMACI SARI SENDİKACILARIN YÖNETMESİNE İZİN VER MEYELİM.

» DİSK'TEKİ GELİŞMELER «

DİSK'in yeni Genel

Başkanı: Baştürk lemcilere" karşı mücadele e - dip DİSK yönetimini ele geçi - ren klik, başlangıçta, (yani 5 Genel Kurulun hemen ardından) "ilerlemecilerle" iyi geçinmek teydi. Bu sınıf uzlaşmacısı iki kliğin ittifakının başlıca ne - deni DİSK içindeki tüm devrim - cilerin, tüm "sol'un temizleme - si idi.

Birbirini ardına tüm sendika - larda sol temizlendi. Tasfiye e - dildi. Ancak bu süreç içinde si

DİSK'İN VE TÜM SENDİKALARIN ANTI - DEMOKRA - TİK TÜZÜKLERİNİ DEĞİŞTİRMEK İÇİN MÜCADELE EDELİM.

Türklerin 10 yıllık

başkanlığı sona erdi nif uzlaşmacısı kanatlardan bı - rı; "ilerlemeciler" DİSK ist - metiminin başına çıktı. Bu iş - gal hareketi önce İbrahim Gü - zelce'nin daha sonra ise Meh - met Karaca'nın gayretleri ile oldu. Sınıf uzlaşmacısı "iler - lemeciler" DİSK'in tüm memurlu - larını ele geçirdiler. Basın - Yayın, eğitim gibi, geniş işçi yığınlarına seslenen, onları etkileyen daireler bunlarla

"ilerlemeciler" yavaş, yavaş ama giderek hızla DİSK'i "ken - di örgütleri" gibi göstermeye - başladılar. DİSK yayınları, DİSK eğitimleri hep bu görüşün çar - pık, uzlaşmacı ideolojisini yay - yıyordu. Bir hareketinin artık çabasıyla geliş - güçlenen DİSK'i babalarının çiftliği gi - bi kullanıyorlardı.

dev.say.5 süt.3'de

DİSK'TE DEĞİŞİKLİK ve TÜRK-İŞ

TÜRK-İŞ GENEL BAŞKANI HALİL TUNC.

Olağanüstü DİSK 6.cı Genel Kurulu sonunda, seçimi yiti - ren Türkler ve takımı karışan da başkanlığa Abdullah Baştürk ve Yönetim Kurulunu da önceki yönetimi devirmeye işbirliği yaptığı arkadaşları kazandı. Bu değişiklik çeşitli çevreler - den değişik biçimlerde yorum - landı.

dev.say.5 süt.3'de

arasında ne tür bir farklılık olduğunu açıklamadan. Böyle bir tutum takınıyordu. Baştürk bu tutuma cevaben, DİSK'in eg - ki çizgisinden geriye adım at - mıyacağı yolunda bir demec ver - di. Giden yönetim Türk-İş'e U - DC çerçevesinde birlikte hare - ket etmekten yana idi. Baştürk eski çizgiye sadık kalacakları nı açıkladığına göre, o da bir - likte hareket etmekten yana demektir. Pekli Tunc'un "DİSK'in yeni yöneticileriyle rejim an - layışında görü ayrılıkları o - lacakları sanmıyorum" lafına ne demeli?

dev.say.5 süt.3'de

Bütün bu gelişmeler . olurken diğer sınıf uzlaşmacısı kanat - olaylara seyirci kaldı. Daha doğrusu ittifakını bozmadı. Bu kanatta CHP'li ve SDP'li sen - dikacılar vardı.

İki kanat arasındaki ilk çat - ışıma "ilerlemecilerin" UDC çağırısı ile başladı. Sınıf uz -laşmacılığının hayata geçiril - mesinden başka bir şey olmayan UDC çağırısına, diğer kanat (C - HP'liler ve SDP'li Gıda-İş Ba - kanı) itiraz etti. Bu itirazın temel UDC'nin özü değil, çağı - rının "ilerlemecilerin" sloga - nı olmasıydı.

dev.say.5 süt.3'de

UDC konusunu yönetim kurullarının yetkisine bırakarak bir bakıma

FAŞİSTLER TÜRK HUKUK KURUMUNU BOMBALADI

Devrimci, ilerici ve de - mokrat kuruluş ve kişilere yapılan faşist saldırı ve ci - nayetler her geçen gün artı - rıyor. ZMC'nin çıkışının are - fesinde hızını arttıran MHP'n - nin faşist komandolarının saldırıları çoktuncu sonra daha da azgınlaşacağı açıkça biliniyor. Nitekim yılbaşı ge - cesi saat 2'de Ankara'daki Türk Hukuk Kurumu binası bom - balandı. Bomba sonucunda Ku - rumun kütüphanesi tamamen tahrip oldu.

Türk Hukuk Kurumunun fa - şist komandoların hedefi ol - masının açık sebepleri vardı. Türk Hukuk Kurumu çalışma - rında yapısı gereği baştan beri anti-faşist ve demokrat bir tutum içindedir. Son gün - lerde yoğunlaşan faşist ci - nayet ve saldırılara karşı görevini eksiksiz yerine ge - tirmişti. Ve tepkilerini sert bir biçimde dile getirmişti. Faşistler buna karşı tepki göstererek kurumu bombala - dılar. Bombalarla kurumu sustu - racaklarını sanıyorlardı. Her zaman olduğu gibi bunda - da yanlış demokratlar, devrim - ciler, ilerici demokratlar bom - balarla saldırmaya başladılar. Bu - rılamaz. Onlar faşizme karşı mücadelede de görev ve sorumluluklarını tüm saldırılara rağmen yerine getirecek gü - tedirler. Bu böyle bilinmeli - dir.

dev.say.5 süt.3'de

töb-der samsun şube kongresi yapıldı

Demokratik kitle örgüt - lerinin en geniş tabanlı ve en ileri örgütlerinden biri olan TÖB-DER'in kongreleri yurt çapında devam etmekte - dir. Bunlardan biri de, 17 Ara - lık 1977 günü Samsun'da ya - pıldı. Söz alan tüm üyeler ve konuk konuşmacılar, faşist saldırıları, cinayetleri, sö - mürgeciliği ve ırkçı baskı - ları hayat pahalılığının ya - nasılmaz duruma geldiğini en gaddar biçimde eğitim emekçi lerinin her türlü baskı, kı - yım ve katliamlarını anla -

106 yabancı şirket ÜLKEMİZİ SÖMÜRÜYOR.

Emperyalizmin işbirlikçi - si tekeli burjuvazinin ögüt - lerinden biri olan TUSİAD'ın (Türkiye Sanayici ve İş adamları Derneği) yaptırıldığı bir araştırma yayınlandı. Bu ara - stırmaya göre ülkemizde 1951 - 1976 yılları arasında 106 ya - bancı şirket faaliyette bulun - mus. 16 değişik emperyalist öl - kenin bu 106 şirketinin ülke - mizdeki toplam sermayesi ise 2 milyar 318 milyon lira etmek - te. Bu 106 şirketten 24 ü A1 - man tekellerine bağlı ve bu 24 Alman şirketinin sermayeleri - nin toplamı 32. milyon 890 bin lira.

dev.say.5 süt.1'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de

dev.say.5 süt.2'de